

ת"פ 47573/10 - תאבת מריח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 דצמבר 2017

ת"פ 47573-10-1 ממדינת ישראל נ' מריח

בפני כב' הנשיא רון שפירא
תאבת מריח
ע"י ב"כ עו"ד נוואף עזאם
נגד
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה, מחלוקת פולילית
משיבה/מאשימה

החלטה

הרקע לבקשת וטענות הצדדים:

בפני בקשה הנאשם לחישוב מניןימי פסילת רישוון נהיגה שהוטלה עליו בגין הדין בתיק שבנדון, אשר ניתן ביום 27.12.11 על ידי כב' השופט א' שיף (בדימוס).

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בתאריך 6.6.2011 בעבירות של איומים, חבלה בכוננה מחמורה ופצעה בנסיבות מחמורות. העבירות בוצעו כנגד המטלונים לאחר פציעת אביו של הנאשם על רקע סכסוך בין שני המשפחות, כאשר הנאשם עשה שימוש ברכבו כמכשיר קטלני ובכוננה מחמורה לגרום לנכות או מוות. ביום 27.12.11 הטיל עליו בית המשפט עונש של שלוש שנים מאסר בפועל; שנה וחצי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים; פסילת רישוון נהיגה למשך ארבע שנים מיום שחררו של הנאשם ממאסר; וכן פיצוי למטלונים. כן הורה בהם ש החלט את רכבו. יצוין כי ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה ע"י ביהם"ש העליון ביום 14.11.12 (ע"פ 722/12 **תאבת מריח נ' מדינת ישראל**).

ביום 13.11.17 הוגשה בקשה הנאשם ל"אישור הפקד רישוון נהיגה", במסגרת טען הנאשם כי אינו יכול להוציא רישוון נהיגה מסוים שבמשרד התחבורה התבקש להציג אישור הפקד רישוון נהיגה אך לטעنته משטרת שפרעם לקחה לו את רישוון הנהיגה. במסגרת "בקשה דחופה להנפקת אישור הפקדה בהתאם", שהוגשה יומיים לאחר הבקשה מטעם הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי תחילת מרווח תקופת הפסילה שהוטלה במסגרתה תיק זה היא מיום שחרורו הנאשם ממאסר לפי האמור בגין הדין מיום 27.12.11, שם נקבע שתחילת מרווח פסילת רישוון הנהיגה יכול מיום שחררו של הנאשם ממאסר.

המדינה טענת כי יש לדחות בקשהו של הנאשם לחישוב מניןימי הפסילה מאחר שע"פ 9075/12 ג'ابر נ' מדינת ישראל (14.04.2014) (להלן: "הלכת ג'ابر") הסמכות לדון בבקשת לחישוב מניןימי

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

פסילה על פי גזר הדין בהליך הפלילי הינה לרשויות הרשות נתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים, שהינו מוסמך לדון בהחלטה של רשות לפיקודת התעבורה, לרבות החלטה בענייני רישיון ובתיוחות של נהגים. נטען כי ביהמ"ש העליון שב על הלהקה זו גם בבש"פ 4840/14 **אברהם נברו נ' מדינת ישראל** (30.07.2014) (להלן: "ענין נברו"). המדינה טעונה עוד כי הנאשם לא טען שהפקיד את רישון הנהיגה שלו ביהמ"ש. כן נטען כי המדינה בิกשה ממשטרת שפרעם לבדוק את טענת הנאשם שרישון הנהיגה נלקח ממנו ביום מעצרו ונענתה כי על פי בדיקה ברישומי המחשב בנוגע לתופסים בתיק אין אינדיוקציה לתפיסת רישון הנהיגה של הנאשם בתיק החקירה. על כן, מבקש לדוחות את הבקשה.

ב"הודעה מטעם הנאשם" שהוגשה ביום 13.12.17 נטען כי בגזר הדין קבע ביהמ"ש מפורשות שפסילת רישון הנהיגה תחול מיום שחררו מהכלא. لكن, ולאור זאת שלטענתו אין רישון הנהיגה להפקדה ברשותו לאחר שרישונו נלקח ממנו על ידי המשטרה זמן קצר לאחר האירוע, נטען כי הנאשם סבר שאין צורך להפקיד את רישון הנהיגה. באשר לטענתה המדינה כי הסמכות לחישוב פסילה הינה של משרד הרישוי טוען ב"כ הנאשם כי בקשתו אינה בקשה לחישוב פסילה אלא בקשה להנפקת אישור הפקדה לפי החלטת בימ"ש זה לעניין תחילת מרוץ הפסילה מיום שחררו של הנאשם ממאסר.

המדינה הגישה תגובה שנייה לבקשת הנאשם וטענה כי על פי החלטת ג'אבר משפטים ביהמ"ש את תפkidיו אין מקום להפנות אליו בקשר שמהותן חישוב מנין ימי פסילת רישון הנהיגה וכל בקשה בעניין זה יש לשגר משרד הרישוי וככל שישנן השגות על החלטת הרשות המנהלית ניתן לפנות בעניין זה לביהמ"ש לעניינים מנהליים. נטען גם כי הנאשם לא הוכיח שרישון הנהיגה שלו נמסר לידי המשטרה או נטאף על ידה בזמן מעצרו והמדינה בדקה זאת עם משטרת שפרעם ונמסר כי אין תיעוד כלשהו לתפיסת רישון הנהיגה של הנאשם.

צוין כי ביום 19.12.17, לאחר הגשת התגובה השנייה מטעם המדינה, ניתנה החלטה לפיה ב"כ הנאשם מתבקש להבהיר האם ניתן לתת החלטה על בסיס הטענות שכבר הוגשו בכתב או שהוא מבקש לקיים דיון בפני ביהמ"ש. נקבע כי הודעה בעניין זה תוגש עד לא יואר מיום 24.12.17 וכי עד אז יחשיב כהסכמה למתן ההחלטה על בסיס הטייעון בכתב שבפני ביהמ"ש. לביהמ"ש לא הוגשה כל הודעה בעניין זה מטעם ב"כ הנאשם ועל כן ניתנת ההחלטה זו על בסיס הטייעונים בכתב שבפני ביהמ"ש.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת שכך מדובר בעניין הנושא לסמכתה של רשות הרישוי, כפי שנקבע בפסקהالية הפניה המדינה (החלטת ג'אבר וענין נברו הנ"ל).

ראשית יש לדוחות את טענת ב"כ הנאשם כי אין מדובר בבקשת לחישוב מנין ימי פסילת רישון הנהיגה שכן מדובר בבקשת מובהקת לחישוב מנין ימי פסילת רישון הנהיגה. הנאשם מבקש מביהמ"ש לקבוע כי מנין ימי פסילת רישון הנהיגה ייחשב החל מיום שחררו ממאסר, זאת למורות שלא ביצע הפקדת רישון הנהיגה כדין, לאחר שלטענתו רישון הנהיגה נלקח ממנו על ידי המשטרה בסמוך לאחר האירוע.

בנוסף, יש לקבל את טענת המדינה לפיה בהתאם להלכת ג'אבר וכן עניין נברוז הנ"ל נקבע כי הסמכות לדון בבקשת לחישוב מנין ימי פסילה על פי גזר הדין הפלילי הינה לרשות הרישוי שהיא הגורם המڪצועי שאלצו מצויכן כל החומר הצרי לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון. כנגד החלטת הרשות ניתן להגיש עתירה לביהם"ש לעניינים מנהליים, במידת הצורך.

כפי שכתב כב' השופט נ' סולברג בהלכת ג'אבר "אינני רואה טעם בחזרה אל בית המשפט שנית את גזר הדין, משומש שזה סיים את מלאכתו; יכול להיות שחלפו חודשים ואך שנים ארוכות; המוטב איננו בהכרח אותו מותב; אין טעם בהעמדת מותב תלתא (כמתחיב, לכוארה, אם גזר הדין ניתן במותב תלתא); אין מדובר בתיקון טעות שנפלה בגזר הדין; העניין איננו פלילי במהותו, אלא מנהלי; פרשנותו הישומית של גזר דין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, אינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישון בנסיבות בית המשפט היא אירוע או מחדר חדש, שਮועדו הוא לאחר מתן גזר דין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר דין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מנין ימי הפסילה. משעה שבית המשפט קם מכסתו, "נתונה פרשנותו של גזר דין לגורמים האמונים על ביצועו, והם רשאים להתייעץ עם הגורמים המڪਊים הרלוונטיים"."

על כן, על הנאשם לפנות אל רשות הרישוי, שהיא הגורם המڪਊי שעליו לחת את ההחלטה לעניין חישוב מנין ימי הפסילה של הנאשם. מדובר בעניין מנהלי שעל הרשות המڪਊית להחליט בו ובוגד החלטת הרשות ניתן יהיה, במידת הצורך, להגיש עתירה לביהם"ש לעניינים מנהליים.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הבקשת לחישוב מנין ימי הפסילה של הנאשם נדחתת וועליה לפנות לרשות הרישוי אשר תיתן החלטתה בעניין. בטוחני כי רשות הרישוי תביא בחשבון את האמור בגזר דין ואת טענותו של הנאשם כי רישינו נלקח ממנו על ידי המשטרה בסמוך לאחר האירוע. מובהר בזאת כי אינני מביע כל עמדה לגופו של עניין וההחלטה תינתן על ידי רשות המڪਊית המוסמכת ובמידת הצורך ניתן יהיה לפנות בעתירה לביהם"ש לעניינים מנהליים.

הבקשה נדחתת.

המצוירות תעביר עותק לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' בטבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.